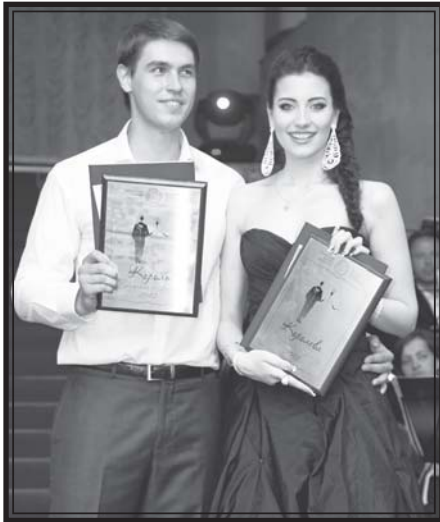

Вісник

НАЦІОНАЛЬНОГО ГІРНИЧОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Свято випускників – 2012

25 травня відбулась романтична, незабутня подія в житті випускників Національного гірничого університету - випускний бал.

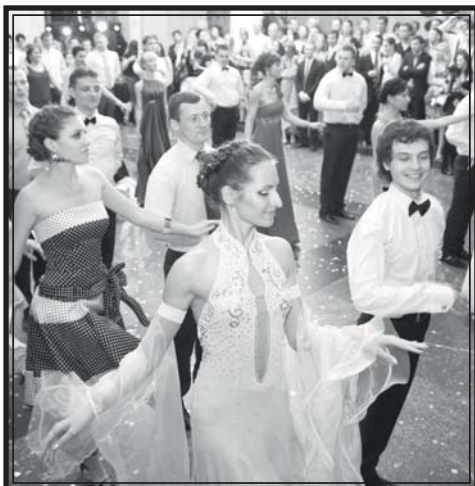
Ця традиція органічно влилась в життя нашого вищого навчального закладу. Кілька місяців готувалися до балу майбутні фахівці. За цей час вони ще й навчилися професійно танцювати. Цього року зі стін гірничого виходять у світ понад 2600 випускників, з них близько 200 взяли участь у випускному балі. На запрошення свято відвідали високі гості: заступник міського голови Олена Лозенко, начальник головного управління Освіти і науки ОДА Олександр Демчик, генеральний директор ПАТ «ДТЕК ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ» Артур Мартовицький, професор Атестаційної комісії Міністерства вищої освіти та науки Польщі – Тадеуш Згулка, директор Дніпропетровського регіонального управління «Приватбанку» Володимир Мацак.

Під мелодію вальсу полинуть з вікових стін НГУ наші вихованці.

Щастя вам, друзі!

Фото Артема Гусака

«КОМПАС» ЗОРІЄНТУВАВ

Національний гірничий університет займає провідні позиції у рейтингу найкращих вищих навчальних закладів України "Компас".

За результатами рейтингу регіональних ВНЗ «Компас» Національний гірничий університет – лідер у Південному регіоні. У рейтингу найсильніших ВНЗ за підготовкою фахівців інженерно-технічних спеціальностей Національний гірничий університет посів друге місце.

У загальному рейтингу найкра-

щих ВНЗ 2012 гірничий на шостій позиції – попереду Національний університет "Львівська політехніка" та Київський національний університет будівництва і архітектури. До трійки лідерів 2012 року увійшли Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут", Київський національний університет імені Тараса Шевченка та Національний університет "Кієво-Могилянська академія".

Олімпіади і переможці

Кredo Національного гірничого університету - відповідність часу. І студенти гірничого щоразу це доводять. Участь у всеукраїнських олімпіадах та студентських конкурсах не лише дає шанс кожному студенту проявити свої можливості, але і піднімає престиж рідного вузу. За словами ректора НГУ, академіка НАН України Геннадія Григоровича Півняка, використовувати такий шанс потрібно кожному студенту, адже це інвестиції у майбутнє.

розвідки родовищ корисних копалин Євген Козій. Його робота, серед інших численних, визнана кращою.

У квітні на базі Криворізького національного університету відбувся II тур Всеукраїнської студентської олімпіади з геології. У ній взяли участь 48 студентів із 12 вищих навчальних закладів. Перше місце посів *студент кафедри геології та*

навчання на кафедрі ЕОТ, студентам Ользі Червоній, Оксані Овчинніковій, Ксенії Григор'євій та Андрію Балакіну вдалося розробити високотехнологічний сучасний проект і гідно представити НГУ.

Журі ще присудило команді спеціальний приз у номінації Software Design – двомісячне стажування в одній з провідних ІТ-компаній, де студенти зможуть отримати нові знання, заявити про себе і одержати можливість подальшої самореалізації. Але конкурс триває – команда змагається у номінації Metro style. У разі перемоги студенти НГУ візьмуть участь у фіналі в Австралії, де на переможців чекають грошові винагороди (перше місце – 25 тисяч доларів).

Досягненнями на тлі олімпіад відзначилась студентка відносно «молодої» кафедри Національного гірничого університету – метрології та інформаційно-вимірвальних технологій. Кафедра з'явилась в університеті в результаті реорганізації кафедри електротехніки після того, як у 2003 році вона стала випусковою з однойменною напрямом підготовки фахівців.

На Всеукраїнській олімпіаді в Національному університеті "Львівська політехніка" *студентка НГУ Марина Дороніна* посіла 3 місце (з 33 можливих) за напрямом "Метрологія, стандартизація та сертифікація".

Дарина Бутко, ІАЦ НГУ

Науковець повинен бути патріотом

Сергій Фурса – молодий дніпропетровський науковець, вихovanець кафедри електропривода НГУ, – коли був ще аспірантом, поїхав за обміном до Еслінгенського університету прикладних наук, який співпрацює з провідними німецькими фірмами. Його дисертацією зацікавився тамтешній завод, що спеціалізується на виробництві енергоощадних двигунів: надав хлопцю стипендію, технічну базу та 1,5 роки часу, аби той розробив енергозберігаючий мотор. Мінімум витрат та собівартості, максимум енергоефективності – таке за-

вдання стояло перед Дніпропетровським вченим. З вересня 2011 року двигун Сергія Фурси продається по всьому світу під німецьким брендом. Аеропорти, підприємства харчової та гірничої промисловості – основні замовники оощадних моторів. Науковець пояснює – саме двигуни споживають 2/3 усієї енергії світу, а там за кордоном розуміють, що зекономити 1 КВт енергії в'ятеро дешевше, аніж збудувати нову електростанцію.

В Україні таких виробництв немає, тому і довелось поїхати до Німеччини. Далі розмов про електроощадність у нас справа не йде. Тож і виходить парадокс – тим, хто справді хоче економити в Україні, доводить-

ся купувати закордонні двигуни, розроблені вітчизняними вченими.

Після німецького триумфу та захисту дисертації Сергій все ж вирішив повернутись на рідну кафедру електропривода. І вже тут, у Дніпропетровську, він планує розробку нового двигуна. Молодий науковець переконаний: добре там, де нас немає: «Мене влаштовує місце моєї роботи саме у Національному гірничому університеті, на кафедрі електропривода, провідній в Україні. Тут працюють творчі люди, які створюють чимало інноваційних проектів».

ІАЦ НГУ (за матеріалами відеосюжету 11-каналу тележурналістки Інни Лисак)

ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ - РЕЗУЛЬТАТ СПІВПАРАЦІ НАУКОВЦІВ І ВИРОБНИЧНИКІВ

Кількарічна співпраця відповідальних спеціалістів і високопосадовців ВАТ «Павлоградвугілля» ДТЕК Ю.Я. Чередніченка, А.В. Мартовицького, О.В. Вівчаренка, О.П. Копилова, В.Г. Черватюка, А.П. Демченка, К.І. В'ялого, В.В. Гречушкіна та професорів кафедри підземної розробки родовищ Національного гірничого університету О.М. Кузьменка, І.А. Ковалевської була спрямована на вирішення однієї з головних науково-технічних проблем енергетичної безпеки України – радикального підвищення ефективності видобутку вугілля з тонких та надтонких пластів, що залягають в найскладніших за світовими показниками умовах Західного та Центрального Донбасу, та складають понад 80% геологічних запасів України.

Отримані спільні результати стали основою комплексної інноваційної моделі, яка дозволяє прогнозувати етапи інтенсивних і еволюційних змін у видобутку вугілля з відповідним відтворенням складних фаз гірського тиску та розвитку гірничих робіт.

Завдяки впровадженню нової техніки і технології показники ефективності добового видобутку збільшилися нині в 2,5-3 рази у порівнянні з 2006 роком. Сьогодні шахтарі Павлограда знають, за що працюють, бо їх заробітна плата стала найвищою серед вугільних підприємств України.

Науковці і виробничники вважають, що створена інфраструктура поєднує інтереси держави, суспільства і бізнесу та є стержневою в гарантії енергетичної безпеки України.

В обговоренні роботи на форумі Комітету з Державних премій України було представлено 53 позитивних коментарі.

Цікаво, що з початку існування кафедри підземної розробки родовищ НГУ це шоста(!) Державна премія України в галузі науки в техніки.

За традицією, започаткованою ректором НГУ, академіком НАН України Г.Г. Півняком, п'ятдесят відсотків від отриманої грошової держпремії науковці ВНЗ відраховують у **Благодійний Фонд підтримки наукової молоді університету**. З часів заснування БФ 24 молодих дослідника стали Лауреатами Державної премії України в галузі науки і техніки.

*Інформаційно-аналітичний центр
НГУ*

Майбутнє за інтерактивними формами навчання або як поєднується досвід «КПІ» та «НГУ»

На кафедрі технологій гірничого машинобудування відбулася презентація інтерактивної форми навчання у вигляді трьох лекцій з демонстрацією лабораторних робіт, які побудовані у віртуальному просторі.

Лектор – відомий фахівець в галузі машинобудування, професор Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» **Петраков Юрій Володимирович**.

Протягом чотирьох годин з короткими перервами студенти з несподіваним інтересом сприймали матеріал і брали активну участь у розв'язанні проблемних ситуацій. Лекції були призначені основним питанням досить сталої основопологаючої дисципліни «Теорія різання». Що ж обумовило підвищений інтерес студентів? Перш за все, це інтерактивна фор-

ма подачі інформації. Лектор ні разу не скористався крейдою і дошкою. Втім, він широко використовував комп'ютер і проектор для демонстрації на екрані аналітичних виразів, відповідних графіків у кольорах і анімаційних моделей технології обробки матеріалів. Це дало змогу збільшити удвічі інформаційне навантаження порівняно з традиційними методами викладання та залучити до активної співучасті студентів.

Змістовні відгуки, деякі навіть сповнені захоплення, залишили після лекції студенти **Е. Бегун, Е. Максимов, В. Чистяков, Р. Пугач, А. Ганжур**. Зокрема, **аспірант кафедри ТГМ В. Дербіба** сказав: «Ці три лекції були надзвичайно змістовними, насиченими інформацією щодо оптимізації процесів механічної обробки при точінні, фрезеруванні, свердлінні

та шліфуванні. Матеріал, який викладав нам професор Ю.В. Петраков є ніщо інше, як інтеграція класичних методів механічної обробки матеріалів і сучасних високоякісних і продуктивних процесів різання матеріалів. Таке поєднання накопиченого досвіду наших докторів та доцентів, впровадження їх методик у передові програмні продукти CAM/CAD – систем, дозволить сучасній машинобудівній промисловості України

бути на високому рівні серед країн Європи. Матеріал Юрія Володимировича надзвичайно важливий для мене з точки зору наукового застосування, викладання лекцій та практикумів і практичного застосування на виробничих підприємствах для майбутніх працівників в галузі машинобудування, наших студентів старших курсів, які були присутні на важливому семінарі, поєднанні досвіду «КПІ» та «НГУ».

Студенти, аспіранти та викладачі на лекції професора Ю.В.Петракова

З ДНЕМ ПЕРЕМОГИ!

Хвилина мовчання тривала б 50 років ...

Над світом знов квітує май! І вкотре ми радіємо йому в пам'ятний великий День Перемоги крізь невільну гірку сльозу. Уявіть, якби кожного, хто загинув під час Великої Вітчизняної війни окремо вшанувати хвилиною мовчання, то на це знадобилося б 50 років...

Сьогодні не лунають вибухи бомб, але йде невидима війна. Нас не взяли зброєю, тепер воюють проти наших дітей, розтліваючи їх душі всездозволеністю, бруднослів'ям, наркотиками, розпустою. Тобто знищують ту духовність і високу мораль, якими традиційно були сильні слов'яни. Сценарій фашистського лідера саме це і передбачав...

67-му річницю великої Перемоги над фашистською навалою у гірничому відзначили 7 травня на урочисто-

му зібранні у культурно-освітньому центрі. Особливо приємно було тут побачити і послухати безпосередніх учасників звияжних років.

У непорушній тиші слухали студенти і викладачі чисту правду з вуст найстарішого ветерана війни і співробітника університету, полковника у відставці Іллі Єгоровича Краснухіна. У свій поважний вік він говорив так яскраво і переконливо, наводив такі факти, що мало в кого не здригнулося серце від почутого. «За планами Гітлера наш народ повинен бути стертим з лиця землі. Для головного фашиста ми були суцільною масою, від якої треба залишити всього-навсього ту кількість рабів (мова йшла про українців, росіян, білорусів), яка потрібна на обслуговування великої нації. І сьогодні є божевільні наслідувачі цієї ідеї. Вони не знають чи не хочуть знати істини, що хто на Русь прийшов з мечем, той від нього й гине.

Виховувати наших дітей й онуків, розповідати їм про своїх мужніх предків – наш святий обов'язок. І тоді не допоможе кон'юктурна фальсифікація тим, хто так старанно хоче витравити з пам'яті нашого народу подвиг батьків, дідів і прадідів, які відстояли рідну землю від фашистської навали. Про це наголошували у своїх виступах перший проєктор НГУ П.І. Пілов, полковник у відставці А.К. Терент'єв, голова профкому НГУ В.В. Сало. Підтвердила глибоко патріотичним виконанням пісні «Я знаю о войне лиш понаслышке» Анна

Хмара і знаменитою «Катюшею» – студентський ансамбль «Мальви». Зігріли серця присутніх щирі пісенні привітання народного чоловічого вокального ансамблю НГУ «Обертон», інженера Інги Пискунової і неповторного дуєту у складі інспектора ректорату Антоніна Дибріної та доцента Миколи Балабана.

Підготувала Надія Гринько

ПОМ'ЯНИТЕ!..

Не надо оваций,
Блеска стали, дежурных речей –
В храмах свечи затеплите,
братцы:
Пусть горят миллионы свечей!

За народа свободу и счастье
Нас несметная рать полегла, –
Шли мы в бой без святого причастья,
Но в сердцах наших вера жила.

Нам не нужно посмертных
регалій
И обернутых в лозунги фраз:
Мы за други свои умирали
И за землю родившую нас.

Помяните...
Не пьяным застольем,
Не «фанерными» воплями
«звезд»,
А молитвой своей и любовью
С горьким привкусом пролитых
слез.

Ігорь Алексеев

ВСЕМ СТАВИМ «ОТЛИЧНО»!

Выпуск профессионалов, исследователей в области горных машин завершен!

На кафедре горных машин и инжиниринга великодушная семерка – пять магистров и два специалиста продемонстрировали прекрасные знания и умения на защите своих магистерских работ и дипломных проектов перед государственной экзаменационной комиссией.

Немного истории. В далеком 2007 году наши дорогие девочки и мальчики, поступив учиться в Национальный горный университет на кафедру горных машин и инжиниринга по специальности горные машины и комплексы, совсем не представляли, какие сложные технические дисциплины им придется изучить. Чего стоит инженерная и компьютерная графика, теоретическая механика, сопротивление материалов, детали машин, дисциплины по специальности, компьютерные технологии проектирования! Но, как говорят, step-by-step. Наши студенты постепенно осваивали премудрости инженерного дела. Некоторые из них не выдержали пяти-

летнего марафона и сошли с дистанции... Остались самые-самые, они окрепли, заматерели, и сегодня завершают свое обучение. Теперь – это профессионалы горного машиностроения, специалисты в области систем автоматизированного проектирования, промышленном дизайне, проектно-менеджменте. В составе нашего ГЭК высококвалифицированные и очень авторитетные люди: председатель ГЭК – заместитель генерального директора ПАО «Днепротяжмаш» В.В. Харченко; заместитель председателя – заведующий кафедрой горных машин и инжиниринга профессор В.П. Франчук; члены комиссии – председатель экспертной комиссии по аккредитации специальности «Горные машины и комплексы», заведующий кафедрой горных машин Донецкого национального технического университета А.К. Семенченко.; профессор К.С. Заболотный, профессор В.Г. Ключко,

доцент Е.С. Запара; доцент Н.А. Малецкий. На заседании, как всегда присутствовала «группа поддержки» – это студенты младших курсов, которые не просто болеют за сегодняшних выпускников, но как бы мысленно примеряют на себя предстоящую ответственную миссию. Огромный научный интерес вызвала магистерская работа Марины Гавриловой на тему «Обоснование параметров бомбирования приводного барабана магистрального ленточного конвейера роторного комплекса» у членов ГЭК. Марина, хрупкая, смелая и решительная девушка, с достоинством ответила

на все каверзные вопросы уважаемых профессоров, ну, а ее руководитель – профессор В.П. Франчук в присущей ему интеллигентной манере сумел точно расставить все акценты!

Затем вниманию комиссии был представлен комплексный дипломный проект по определению рациональных параметров опиковочно-загрузочной машины МОЗ-2,5, который выпускники кафедры выполняли по заказу ПАО «Днепротяжмаш». Магистры Яна Плахотниченко, Александр Юрик и специалист Екатерина Котелевская со своей задачей справились отлично, чем порадовали научных руководителей доц. Е.В. Панченка, проф. К.С. Заболотного, доцента М.В. Полушину! Заметим, что при выполнении своих работ дипломники использовали современные средства компьютерного моделирования SolidWorks. Похвальное слово также можно сказать и о работах магистра

Станислава Туза (руководитель доцент Е.С. Запара), специалиста Ирины Хлыстовой (руководитель доцент А.А. Титова), магистра Олеси Федорчук (руководитель профессор В.П. Надутый).

У всех членов ГЭК была только одна точка зрения: «Ребята защищали свои работы достойно, всем ставим «отлично» и присуждаем квалификацию профессионала в области горных машин и комплексов. Магистров рекомендуем для поступления в аспирантуру. Проекты Я.В. Плахотниченко, А.И. Юрика, Е.Г. Котелевской следует признать реальными». Председатель ГЭК Владимир Викторович Харченко торжественно обращается к дипломникам "Господа выпускники! Вы все сегодня защитили свои дипломы на отлично! Мы вас, теперь уже наших коллег, от души поздравляем! Желаем всем быть хорошими инженерами, и пусть вас ждет удачная карьера! А я от лица ПАО «Днепротяжмаш» всех приглашаю на работу! Всеволод Петрович, Вам особая благодарность как заведующему

кафедры. Проекты Ваших питомцев становятся все лучше и лучше. И с моей точки зрения, ни одна механическая кафедра вузов города, включая кафедры физико-технического института, который я закончил, не смогут похвастаться такой прекрасной подготовкой выпускников».

И как напутствие, хотелось бы добавить: коллектив кафедры горных машин и инжиниринга верит, что среди тех, кто раскрывает тайны своей специальности, соединяет теорию с производственными проблемами, будете и вы, наши выпускники, студенты группы ГМ-07. Со временем ваши крылья окрепнут, и вы выйдете на широкую научную и производственную дорогу. Пожелаем же вам стать творцами собственных горных машин и помнить, что горный инженер-механик может все!

*Константин Заболотный,
профессор*

Сергій Дибрін,*асистент кафедри систем електропостачання*

Мое перше знайомство з гірничим інститутом відбулося ще в дитинстві. Враження від величності будівлі головного корпусу, отримане тоді, не забудеться, мабуть, ніколи. Проїшов час. Я був студентом другого курсу вже гірничої академії. Довелось разом з трьома іншими студентами працювати нічним черговим у тому ж навчальному корпусі. Коли закінчувались заняття і поступово порожніло приміщення, зовсім по-іншому виглядали коридори вночі: високі стелі, окуті таємничим напівмором, тишею, спокоєм, величчю. Тоді мене вдруге відкрилася велич нашого класичного першого корпусу.

А як виглядає наш університет зовні: охайний, зі стрункими і могутніми білосніжними колонами, із вартою поважних ялин, масивним і відкритим для кожного головним входом, великими привітними вікнами-очима. А навпроти у сквері стоїть увічнений у камені Ломоносов, який ніби запрошує до гірничого. Вночі, прикрашена кольоровими ліхтарями, історична будівля набуває особливої урочистості, казкової величності, привабливості й навіть таємничості. У пору студентства, навчання в аспірантурі, роботи асистентом кафедри систем електропостачання довелося мені бувати в багатьох інших навчальних закладах, державних установах тощо. Але щоразу після повернення до рідних, завжди доглянутих, світлих і просторих приміщень тепер вже гірничого університету стверджую, що він – найкращий!

Сны на французском языке

Преподаватель кафедры перевода профессор А. Я. Алексеев – личность глубокая и разносторонняя. На его лекциях никогда не приходится скучать – интересно излагая материал, он развлекает его забавными случаями из своей жизни. В этом году жизненный круговорот привел Анатолия Яковлевича к знаменательному юбилею, в преддверии которого мы и пообщались с ним.

- Расскажите, пожалуйста, об основных вехах вашей биографии.

- Я родился в рабочей семье в России в небольшом поселке. Семья была большая и я, увы, только один получил высшее образование. А остальным моим братьям, сестрам помешала война. И так получилось, что в десятом классе я влюбился в учительницу французского языка и поступил на французское отделение Одесского университета. Хотя моя мечта была поступить на радиотехнический факультет Ленинградского университета, потому что я окончил школу с золотой медалью и все предметы одинаково хорошо знал, увлекался детекторными приемниками, мастерил их. Но вот судьба по-

вернулась таким образом, что связал свою жизнь с языками.

- Перевод для вас – это просто профессия, или нечто большее, некий симбиоз особого образа жизни, мышления и поведения?

- Нет, я-то по профессии лингвист. Но изучение языка, безусловно, неотрывно от перевода. Я вообще-то начинал свою деятельность переводчиком. Когда был на пятом курсе в университете, образовалась Алжирская народная республика, Советский союз сразу послал группу на помощь молодой республике. И нужны были переводчики. С пятого курса нас несколько человек послали в Алжир, и я работал два с половиной года переводчиком, позже сменив ее на работу при консульстве.

- Стал ли иностранный язык для вас в какой-то степени родным?

- Вы знаете, иностранный язык – это очень интересная и сложная штука. У меня были друзья – французы, арабы, с которыми я общался. Очень много приходилось работать – министерские приемы, оформление документации. И вот поймал себя на мысли о том, что думаю на французском языке. По возвращении мне много-много лет снились только на французском языке. Это очень интересно, что просыпаешься и можешь пересказать все это – что там было, и что происходило, то есть язык... язык – это вещь хорошая.

- Что больше всего вас привлекает в нынешней вашей работе именно со студентами?

- Сами студенты. Сами студенты, потому что я всю жизнь со студента-

ми связан, и для меня каждый студент – очень интересная личность, которую я всегда уважал, уважаю и даже двоечника, прогульщика я никогда в жизни не назову на «ты» и не оскорблю точно.

- Наверняка, в Вашей жизни есть какие-то люди, которых вы могли бы назвать учителями.

- Вы знаете, в профессиональном отношении, безусловно, сыграла большую роль у меня Москва и такие виднейшие ученые, как Маргарита Степанова, Нина Самойловна Куприкова, Георгий Владимирович Степанов. То есть вся известная советская московская лингвистическая элита, с которой я имел дело, писал кандидатскую и докторскую диссертации. Я считаю себя представителем московской школы и очень доволен, что работал, учился у таких ведущих с мировым именем специалистов.

- Есть ли у вас какие-то хобби, увлечения, кроме языка? Как любите проводить свой досуг?

- Люблю выращивать цветы, своими руками посадить помидор, редиску, смородину, люблю ухаживать за растениями. Для меня это было интересно, кстати, с самого детства, потому что я вырос на земле и с землей имел дело.

- Что бы вы пожелали нашим читателям?

- Чтобы они любили свою профессию, чтобы они любили всех, с кем они работают, чтобы любой специалист – горняк, металлург – серьезно относился к иностранным языкам, которые помогают нам познавать мир, познавать новых людей и развиваться самим.

Татьяна Орешкина, гр.ТП-08-2

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СЛОВО

День слов'янської писемності і культури відзначається в Україні щорічно 24 травня, починаючи з 2004 року. Воно пов'язане з іменами і діяннями святих рівноапостольних Кирила і Мефодія, вчителів слов'янських, проповідників християнства, творців слов'янської азбуки. Це наша безцінна історія, це наш скарб. Понад тисячоліття богослужіння проходить саме цією первозданною мовою. Православна церква зберігає її як велику святиню. Вона не забруднена побутовими висловами сьогодення, її духовна сила – надзвичайна, її чистота – кришталева. Це й не дивно, бо уклали нашу азбуку монахи Кирило й Мефодій, високодуховні молитвеники й аскети. Їм, як говорять, від Бога було дано створити слов'янську абетку, перекласти на слов'янську Євангеліє, Апостол, Псалтир. Тож як би не змі-

нювалася ієрархія цінностей, нам треба пам'ятати праоснову нашої мови, без якої ми були б не ми.

Щодо культури мови. Болить душа, коли чуєш сьогоднішній ненормований «сленг». Це просто якесь дикунство, зомбованість брудними словами. Начебто всі грамотні, то чому ж така безвідповідальність? Аксиома: слова можуть облагородити людину, очистити, а можуть і навпаки – забруднити, принизити. Кожне добре чи лихе слово накладає свій відбиток і на людину, і на її життя, і на її стосунки зі світом.

Будемо намагатися говорити красиво, не забруднюючи мову «блинами», «приколами». Не будемо вбивати оточуючих нас людей, усю природу, воду, брудними словами. Джерельна чистота слова – це наше здоров'я, це врожаї на полях, це майбутнє, яке ми готуємо для наших дітей, онуків. Кожен з нас, без винятку, несе відповідальність за Слово... Соромно, нечесно, жорстко оскверняти землю і людей «матами», злими словами. Де, як не у вищому навчальному закладі, повинна існувати культура слова, хто, як не викладачі і студенти, повинні бути культурною елітою суспільства, а не уподібнюватися низькій субкультурі? Задумаємося!

Надія Гринько

Поради лікаря

Малярія – найпоширеніше на земній кулі паразитарне захворювання, яке реєструється в 107-ми країнах Азії, Африки, Центральної та Південної Америки, Океанії, країн Кавказу, Середньої Азії, деяких областей Росії, в т.ч. Підмосков'ї. Щорічно в світі на малярію хворіє 300 - 500 млн. чоловік, від якої тільки в Африці вмирає 1 млн. дітей віком до 1 року. Малярія викликається паразитом, малярійним плазмодієм, який передається від хворої людини здоровій через укуси комара. У хворої людини в першу чергу вражається печінка, потім - кров, селезінка, легені та життєво важливі інші органи.

Щоб запобігти захворюванню малярією необхідно: захищати себе всіма доступними способами від укусів комарів, застосовуючи засоби, що відлякують комах; при виїзді в країни, небезпечні щодо малярії, необхідно після консультації з лікарем приймати профілактичне лікування (до від'їзду, під час перебування там та після повернення). Пам'ятайте, чим ретельніше і чіткіше Ви будете виконувати правила профілактики малярії, тим менша буде вірогідність захворюти.

*Лариса Угодіна,
завідувач паразитологічним
відділенням міської СЕС.*

*Лариса Штепа,
лікар-паразитолог
Жовтневої районної санепідстанції.*

БУДЬТЕ ВНИМАТЕЛЬНЫ К СЕБЕ

Каждая девушка или женщина на определенном этапе своей жизни начинает беспокоиться, что у нее может развиться то или иное заболевание молочных желез. И это беспокойство полностью обосновано, т.к. более половины женщин детородного возраста имеют доброкачественную патологию, широко известную как мастопатия. А рак молочных желез занимает лидирующую позицию среди всех онкозаболеваний.

Кто из девушек или женщин относится к категории повышенного риска? Значительную роль играет наследственность. К этой группе также относятся женщины, которые родили первого ребенка после 30 лет и те, у которых не было родов и кормления ребенка грудью. Опасность представляют канцерогенные вещества, которые находятся в никотине, в жаренных и копченых продуктах питания, радиоактивное излучение.

Как можно защитить себя от этих заболеваний? Наилучшей защитой является регулярное (не реже одного раза в год) прохождение профилактических осмотров у гинеколога. При необходимости вы получите направление на дополнительное обследование: УЗИ, маммографию, анализы крови.

Каковы признаки болезни? Часть заболеваний молочных желез может не вызывать боли или каких либо других симптомов. Обнаружив уплотнение, припухлость в железе, рядом с ней или в подмышечной области; изменение размера или формы молочной железы; выделения; углубление, втяжение, шелушение соска, отнеситесь к этому серьезно. **Раннее выявление проблемы может помочь сохранить ваше здоровье.**

Л.И. Овсяк, гинеколог-эндокринолог

Чайна церемонія по-японськи

Володіти багатьма іноземними мовами – це не просто норма, а вже необхідність. А якщо ви володієте рідкісною для своєї країни мовою – ваші перспективи безмежні. У Дніпропетровську існує єдиний центр вивчення японської мови – при Національному гірничому університеті. Його було відкрито в грудні 2010, а вже в 2011 році набрано першу групу студентів. Навчання проводиться із залученням як місцевих, так і японських викладачів. Варто зазначити, що японська мова одна із найскладніших для вивчення. Перші документальні свідчення, які підтверджують існування японської мови, датуються 8 століттям. Кількість носіїв мови в Японії і світі складає близько 130 мільйонів осіб. Словник японської мови нараховує більше мільйона слів, тоді як в сучасній українській – 135 тисяч.

У центрі вас навчають не лише мові. Тут важливо зрозуміти культуру країни призахідного сонця, досягнути японську філософію. І в цьому

допоможуть майстер-класи з ікебани, чайної церемонії та мистецтва каліграфії.

Особливо нелегко для нашого менталітету зрозуміти японську чайну церемонію. Це неквапливе мистецтво, маленьке свято, в якому немає випадкових речей – кожен символ має своє місце та роль. Традиційно на чайну церемонію одягають кімоно. Незвичні для нашого вуха слова – вагасі (японські солодощі ручної роботи), тсяяку (ложка для чайної церемонії), тьяван (чашка) – невід'ємні атрибути церемонії. Ми звикли асоціювати зелений листовий чай саме з Японією, але у традиційних церемоніях використовують маття – порошок чай зеленого кольору, який збивають спеціальним бамбуковим вінчиком тсясен.

Анастасія Доманова – ведуча чайної церемонії з великим стажем, розповіла мені про особливості чайної церемонії – як правильно тримати чашку, як правильно пити та сидіти. Все це, звичайно, є повною про-

тилежність того поспіху, з яким ми звикли пити чай у шаленому ритмі сучасності. Але можливість зануритись у прекрасну, хоча і чужу культуру – це справжня естетична насолода. Тож якщо вас вабить сакура та Фудзіяма – час вчити японську мову! *すべてのベスト!* (япон. – на все добре!)

Дарина Бутко, ІАЦ

СВІТЛО ПЕНЗЛЯ КУДРЯВЦЕВА

У Центрі естетичного розвитку при кафедрі філософії НГУ відбулось відкриття ретроспективної персональної виставки відомого українського художника Леоніда Костянтиновича Кудрявцева. Серед виставочних екземплярів представлені роботи різних стилів і технік: живопис, пастель, акварель, малюнок та інші техніки малювання, якими за більше ніж піввіковий досвід (нині митцю 90 років), Леонід Костянтинович оволодів дуже майстерно.

Складно описати словами те, що відчуваєш душею. Картини Леоніда Костянтиновича наскрізь пронизані тендітною, стрункою ніжністю. Дивлячись на них, розумієш з якою любов'ю до життя, щирістю і добротою створена кожна з них.

На цій виставці по-новому відкрилися слова Григорія Сковороди: я зрозумів, про яку «споріднену працю» писав філософ. За багато років художником написано сотні портретів та пейзажів, чимало композиційних картин і натюрмортів. Друзі й колеги з особливою щирістю вітали Леоніда Костянтиновича, ділилися враженнями та переживаннями, отриманими від його робіт, адже у кожній з них знаходиш щось своє, рідне. Про власне особистісне сприйняття говорили завідувача кафедри філософії НГУ Юлія Шабанова, мистецтвознавець Людмила Тверська, заступник начальника управління культури та мистецтв Дніпропетровської міськради Валентина Слобода, а також друзі митця «по цеху» – члени Національної спілки художників України. Роботи Леоніда Костянтиновича отримали визнання на різноманітних виставках як державного, так і міжнародного характеру, ними повняється приватні колекції Росії, Франції та Англії. Адже це вже класика, перевірена часом, визнана і шанована. Хочеться побажати Леоніду Костянтиновичу здоров'я, життєвих сил і довголіття. Щоб він і надалі радував поціновувачів своєї творчості, оберігав те світло і душевну чистоту, якої з кожним днем на землі стає все менше.

Антон Гапеев, студентський прес-центр НГУ

<p>ПІДГОТОВКА І ДРУК: Редакційно-видавничий комплекс НГУ Редактор Надія Гринько Верстка Ірина Задворна</p>	<p>НАША АДРЕСА: 49027, м.Дніпропетровськ, пр. К. Марса, 19, кімн. 5/48, e-mail: gorniy2010@i.ua, тел. 47-08-75</p>	<p>Реєстраційне свідоцтво ДП №994. Наклад 1000 прим. Зам №</p>
---	---	--